

Ligeledes mener Dansk Folkeparti, at det er vigtigt altid at se på barnets tarv. Og hvem er så bedst til det? Det er vel faktisk det, vi her diskuterer. Samtidig skal man heller ikke være blind for udnyttelse af børn for egen vindings skyld. Hvis børn altid skal høres i sager, som vedrører dem, er der mange voksne, som vil bruge og indoktrinere barnet til at mene noget bestemt, som er til gode for den voksne.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på nogle af de problemstillinger, der er i forslaget, og vi ønsker, at der kommer fokus på børneområdet. Det er selvfølgelig meget nyttigt at høre børn om deres mening, særlig når det drejer sig om noget, som har stor betydning for deres liv og hverdag. Men jeg må også sige, at dette forslag ikke øger børns livskvalitet, men giver rettigheder på områder, som måske ikke er barnets tarv.

Er det barnets tarv at lægge ansvaret for klager over på barnets skuldre? Kunne man forestille sig en sag, hvor barnet efter en afgørelse kommer ud i et tilbud eller noget andet, som måske er til skade for barnet? Her kan alle efterfølgende sige, at det var et tilbud, som var i overensstemmelse med barnet, da barnet ikke brugte sin ret til indsigelse og ligeledes ikke valgte at klage.

Vi mener, at børn har ret til at leve et børneliv – et børneliv, hvor børn ikke i en meget ung alder skal tage stilling til alt. Børn vil lege, børn vil stille spørgsmål, børn er naive, børn prøver ting af. Lad nu børn være levende små mennesker, som måske ikke lige passer ind i klageuniverset.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Vivi Kier fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

I den forrige debat snakkede vi om ældre medborgere. Nu går vi så over til at snakke om børns forhold og vilkår. Børn skal høres. Helt enig! Men – for der er et men – børn skal høres i den sammenhæng, som falder naturligt, og som ikke pålægger børn et alt for stort ansvar. FN's børnekonvention er ratificeret, og både lovgivning og praksis lever op til denne. En inkorporering, som foreslås i det her forslag, vil ikke have betydning i praksis.

Som udgangspunkt har de fleste børn heldigvis forældre, der kan tale deres sag. Vi anerkender,

at der er tilfælde, hvor børn har problemer og udfordringer, og hvor forældrene ikke er til støtte for børnene, men allerede i dag er der grundlæggende bestemmelser om, at børn skal høres.

Regler for inddragelse af børn samt klageadgang for børn reguleres i dag i lovgivningen under det enkelte ressortområde, og det finder jeg tilfredsstillende. Børn skal nemlig ikke pålægges et større ansvar, end det falder naturligt på det trin, de nu måtte være. Børns retsstilling er et væsentligt element og et element, der konstant skal være fokus på.

Fra konservativ side kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag, men jeg vil gerne tilkendegive, at det selvfølgelig er et område, som igen og igen gerne må blive taget op og sat fokus på, så vi er sikre på, at de muligheder, der eksisterer, også bliver brugt. Derfor vil jeg gerne lægge op til, at vi i den dialog, vi er i gang med at have om barnets reform, tager det element med børns retsstilling med og kommer hele vejen rundt om det, når vi alligevel skal sidde og kigge på børns vilkår bredt.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre til den næste i ordførerrækken, som er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det ikke mig, der er ordfører for forslagsstillerne, men derfor kan man jo godt takke den konservative ordfører, for jeg synes, det var en fin åbning at prøve at kigge på, hvordan vi måske kan inkorporere nogle af tingene i de fremtidige diskussioner.

Jeg vil sådan set godt lige vende tilbage til den lille ordveksling, jeg havde med Vestres ordfører, hr. Kim Andersen. Der er mange ting, der falder på plads, når jeg hører hr. Kim Andersen. Jeg er vildt forbløffet over den forestilling, hr. Kim Andersen har om livet ude i kommunerne. Jeg kan kun tage det som et udtryk for, at man ikke kender så frygtelig mange mennesker, der har kontakt med kommunerne, lad mig sige det på den måde. For det er jo ikke så lyserødt, som hr. Kim Andersen siger. En kommunal sagsbehandler har jo altså også en økonomi, og kommunerne er meget pressede økonomisk, desværre også på de sociale områder, det håber jeg hr. Kim Andersen er klar over.